

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De necessitate or[at]ionis i[n] spe[ci]ali. [sermo]. iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

anteq̄ comedat: caput in celū cū herbis le
 uat: q̄si a deo eas sibi salutiferas eē petēe
 Un̄ t̄pe Joeli: p̄p̄ magna siccitas cō
 nigit: ita q̄ deficit aq̄ bestijs z hoibz ad bi
 bendū. Et tūc bestie eleuātes capita in ce
 lū clamabāt: q̄si petentes auxiliū a sūmo
 bonoz largitore. Un̄ d̄r Joef. j. Ad te do
 mine clamabo: qz ignis comedit speciosa
 deserti: z flāma succēdit oia ligna regiōis:
 sed z bestie agri q̄si area siccis imbre: suspe
 rerūt ad te. qm̄ peccati sūt fontes aquaz:
 z ignis deuorauit speciosa deserti. Hōne
 aues oēs docēt pullos suos: ad cibū petē
 dū os aperire: nec vn̄q̄ exhibēt illis cibū:
 nisi aperiat p̄r̄ rostrū: z sic d̄ns d̄r in. ps.
 Aperi os tuū: z implebo illū. Aperi. f. ad
 petendū z implebo illū. f. ad auxiliū tibi dā
 dū. Et alibi d̄r. Os meū aperuit: z attraxi
 sp̄m. Et in legēda b̄ri Tho. cantuariens.
 legit: q̄ dum qdā auicula ab accipitre fuy
 sset: in uala uoce clara sc̄ti Thome auxiliū
 ip̄orabat d̄. Sacre Thoma adiuua me:
 statim n̄sus cadens interijt. Narrat etiā
 Anselm̄. qd̄ dū semel p̄ uia eques icede
 ret: qdā lepuleū? a canibz insequūt? ad
 eū fugit: z a auxiliū se cōmiser. Qd̄ ille
 uides plorauit: z ad locios suos ait. Sic
 demōs aias insequūt. Tūc canibz yr̄ au
 fugerēt ip̄erant: z sic lepuleū libere ab
 tre p̄miser. Ergo si nouerunt t̄pe angustie
 bestie rōne carētes: ad deū z ad ei? sc̄dōs
 pfugere. deretiores bestijs sūt hoies: q̄ ad
 orōnis suffragiū nō recurrūt: p̄sertim i in
 digētis z alijs eoz necessitatibz. Patet ḡ
 p̄ exēpla: q̄ necaria sūt ozo ad salute. Q̄rō
 idē p̄r̄ p̄ similitudines euidentales. Dulce
 em̄ similitudines dari p̄r̄: p̄ quas manifeste
 ondit: q̄ effect? p̄ordinati a deo sūt p̄ cau
 sas medias. q̄s op̄et p̄currere ad eōsdē p̄
 ducendos effect? : sic p̄bi gr̄a: p̄ordinauit
 de? numerū d̄iez uite n̄re alicui plus alt
 cui min? . Job. xiiij. Breues dies hois sūt
 numer? mensū ei? apud te est: cōstituit
 terminos ei? q̄ p̄re. nō po. Istud aut̄ tem
 pus uite non aliter subsistit: nisi p̄ causas
 medias: pura esum? z potū/ somnū/ z cere
 ra b̄mōi: necaria ad p̄seruationē uite hu
 mane. Sile est dicere: non esse orandū yr̄
 al. qd̄ p̄sequimur a deo: qz ordo sue p̄uiden
 tie est immutabilis: ac si diceret nō esse co
 medēdū: yr̄ nutrīamur: ex q̄ termin? uite

n̄re est determinat? a deo/ qd̄ p̄r̄ esse ab
 surdissimū. Sic z si habes uinea. Jā p̄or
 dinatū est a deo/ si d̄z z q̄rū d̄z facere fru
 ctū: z tū ista dei ordinatio nō excludit cō
 curiūz causaz sedaz ad fruct? p̄ducēdos q̄
 sunt putatio/ ligonizatio/ purgatio uitiū:
 z hūiditas terre z sol zc. Sic in infirmo ḡ
 uis de? p̄ordinauit: an deat sanari vl̄ non:
 tū opz p̄uidere de medico/ z de medicinis
 zc. vñ Aug. xxiij. q. iij. Nabuchodonosor.
 in fi. sic inq̄r: q̄uis certissime sciam? nemē
 nē vltra terminū a deo p̄fixū esse uictūz:
 oibz tū lāguētibz nō incōgrue medemur.
 Sic q̄uis nemo saluet/ nisi p̄destinat? ad
 uitā: oim̄ tū uelln̄q̄nti est adhibēda corre
 ptio: nec maloz est negligēda disciplina.
 hec ille. Sic de rege q̄ uult bellare: q̄uis
 exi? belli sit p̄ordinat? a deo: tū nō uellit
 ip̄e se cū armigerz z ceterz necessarijs p̄pa
 rare. Sic d̄ sciētis addicēdis: sic in arbo
 ribz fructificādis zc. Deniq̄ in oibz effe
 ctibz a natura p̄ductis/ nō excludit p̄cur
 causaz sedaz ab incōmutabili ordine di
 uine p̄uidētie. S̄c ḡ in rebz nālibz z art
 ficibz h̄ p̄tingit: sic in moralibz et sp̄nālibz
 diuina p̄uidētia nō excludit effectū ozo
 z ceteroz bonoz opey: imo icludit ad cō
 secutionē uite b̄ie. Jō d̄r sc̄ptura Saragē
 re: yr̄ p̄ bona opa certā n̄fam uocationē z
 electionē faciatis. ij. Pe. j.

De necessitate orationis in
 speciali. Sermo iij.

Supra sermōe

Primo dicitū est de orationis ne
 cessitate in generali: nūc sequit
 de orōnis necitate in sp̄ali. Saluet yr̄
 go zc. Pro hu? materie cōplemēto notā
 dū: q̄ p̄clusio uera est/ in sacra theologia:
 yr̄ tangit Tho. in. iij. sen. di. xv. q̄ duplex
 est oratio. s. puata seu singlaris: z publica
 seu cōis. Puata ē quā q̄s p̄ se facit. Pu
 blica p̄o est: q̄ faciēda est ab oibus min
 stris eccle. Utraq̄ aut̄ cadit sub p̄cepto:
 aliter tamē z aliter: qz inter utraq̄ oratio
 nem est quadruplex differētia.

Prima est quātum ad p̄sonarūz deter
 minationem.
 Secda est quātum ad r̄pis limitationē.
 Tertia est quātum ad modū q̄lificationē.

De Oratione dnica

Quarta est q̄st̄ ad subie declaratiōe. **¶** Prima ergo differētia est q̄st̄um ad p̄sonaz determinatiōe: q̄ ad orōne p̄uatā nulla p̄sona est determinata: sed oibus incūbit in generali. Ad publicā autē determinate tenent ministri ecclie: q̄ ex officio sūt mediū inter deū et hominem p̄stituti. **¶** Ad istā orōnez publicā siue cōem tenent. Primo oēs clerici in sacris ordinibz cōstituti d̄ cele. missa. c. j. Secūdo tenent oēs clerici in minoribz p̄stituti: dum tñ sūt bñficiati s̄m doctores s̄bi. q̄d vey. est s̄m fr̄a. de zar. in. de. graui. d̄ cele. missa. etiā si bñficiū sit de p̄rimonio suo: et hoc si p̄rimonio factum est beneficium: et sic intelligit̄ q̄ notat. lxxij. di. c. ff. Et ip̄t̄et s̄bi si bñficiū sit tenuē: q̄ nihilominus tenebit̄ ad horas/ ex q̄ fecit se ad h̄ int̄tulari: vt not. xij. di. clerice. viciū. de. de. nō rest. q̄r̄e. **¶** Bñficiat̄ autē dicit̄ q̄cūq̄ habet bñficiū p̄pter officii sp̄uale: q̄d recipit̄ ip̄m d̄vitiū officii: q̄ siq̄s ab ecclia habet reddit̄ p̄ officio m̄riculari vel h̄mōi: q̄ nec est clericus: nec in choro recipit̄ nō tenet. De illo autē q̄ p̄pter magisteriū/ habz redditus ab ecclia siue maḡ in theologia: q̄ h̄z fructus vni? p̄bende: aut maḡ in gramatica q̄ habet expensas/ si p̄pter hoc nō venit ad choro/ nō videt̄ teneri ad officii. Si autē p̄pter h̄ venit ad choro/ videt̄ teneri saltem ad illā horā/ in q̄ distributionē accipit̄ similitat̄: q̄ etiam d̄i sūt: q̄ nō h̄nt simplex beneficium/ et ad vitā: sed ad cōp̄us: et nō videtur simpliciter obligari: sicut nec clerici canonici q̄ associat̄ euz in choro/ et comedit̄ in mensa ei?/ nullos sp̄iales reddit̄ h̄nt non videt̄ teneri ex h̄ solū/ q̄ bonis illi? ecclie sustentat̄: nec illi q̄ habent p̄bendas vici? corp̄alis in monasterijs: siue p̄cio/ siue dono: hoc not. Pe. de pal. in. itij. di. xv. q. v. Si autē bñficiat̄ nullos fructus recipit̄ d̄ bñficio tūc distinguit̄: q̄ aut nō est in pacifica possessione bñficiū: nec p̄ eū stat: et tunc nō tenet: aut est in possessione vel p̄ eū stat et tūc tenet: ita notat Pe. d̄ pal. vbi. s̄. Si autē h̄z duplex bñficiū: tūc si q̄dē iuste ex dispensatione eius: q̄d pot̄ disp̄sare et ex causa legitima et rōnabili: tūc tenet̄ tñ ad vni eū bñficiū: q̄ causa illa recōpensat̄. vide iū fra p̄te. itij. circa finē ver. sed q̄ro. Si autē iniuste tenet̄ vtrūq̄ vel alterū tñ: tūc tenet̄ ad duplicatū officii p̄ se: vel p̄ aliū: q̄ defraudat̄ deuz officio s̄bi debito. Si vō nullū bñficiū h̄z: sed h̄z q̄ridianas distributiōnes: sic sunt plures canonici: rep̄tatur bñficiat̄: imo etiā si nullā distributiōne p̄ciperet/ ex quo tñ receper̄ est in canonicū et in fratrem: verū bñficiū habet: vt notat̄ extra d̄ p̄st. c. Lū in feratens. vñ obligat̄ est: q̄ voce h̄z in caplo et stallū in choro et h̄ tenet̄ idē. Pe. de pal. vbi. s̄. Tertio tenent̄ religiosi p̄fessi: et religiose siue moniales: q̄ vt ministri ecclie de bonis ecclie sustentantur etiā mendicantes. Et hac rōne d̄ Pe. d̄ pal. vbi sup̄: q̄d etiā nouitij tenent̄ ad officii: q̄ licz nō sūt religiosi nec in sacris: obligant̄ tñ q̄ vt ministri ecclie de bonis ei? sustentant̄: sicut d̄ decretalibus de sen. excō. religioso. §. vñ. li. vj. q̄ q̄uis nō sūt religiosi: anteq̄ sūt religiozes tacite vel expresse p̄fessi: tñ q̄ manus iniiciunt in eos violentas: incidit̄ in canonem etiā si nō sūt clerici a corona clericali: sed a corona monachali vel illa vt conuertit̄. Itē cōuersi ad officium d̄vitiū obligant̄ s̄m modū s̄bi r̄katū: nō autē ad horas cōnonicas q̄ sūt tñ clericoz: ita not. p̄f. de pal. vbi supra: q̄sū de nouitij nō ita aliquibz videat̄. Na nouitij p̄p̄e nō sūt religiosi: nisi in casibz a iure exceptis: nō autē est casus ille. q̄n in eos aliq̄s manus iniicit violentas: q̄ r̄c excōic̄ est sic in d̄ens manus violentas in p̄fessum et in alios s̄kibus. si q̄ alij sūt in iure exp̄ssi: nō autē ex primis casus iste: vtz q̄ teneat̄ nouitij r̄c q̄ veri religiosi: §. s̄ter sub regia. l. q̄ nō sūt religiosi: §. nō tenent̄ vt religiosi dicere officii: nec alia ratio p̄ponit̄ r̄c. **¶** Est autē norādū/ q̄ exculant̄ quidā de p̄dictis multipliciter. Primo rōne infirmitat̄. **¶** Q̄n dicit̄ Joā an. in. c. j. de cele. m̄s. referens d̄ictū Hostien. q̄ infirmi exculant̄ a d̄icēdo et etiā ab audiendo: si talis est infirmitas in qua directe vel occasionaliter timeretur obesse/ si celebratiōni d̄vitiūz intereretur talibus infirmis nō sit lex positā. de officio. p̄stium. secus s̄m Hostien. si esset vtz quartana vel alia debilis infirmitas: q̄ nō obstante sua negotia p̄curaret. ff. d̄ re. iud. q̄st̄ū ad fi. **¶** Sed nūq̄d post cōualecētā tenent̄ dicere q̄d dimiserunt: videt̄ q̄ndaz q̄ siue ex necessitate/ siue ex voluptate

re vel accurata negligentia omiserint: no
 peccat no resumendo. concol. 3mo. ibi. sed
 de pctō omissionis est ei pnia indicēda/2
 satis est uentēs q sacerdos imponat ei
 pniaz in eo/ in q delict. s. in officio omisso
 redicēdo: vel cōmuret in altā pniaz/ si ma
 gis credit plicere h vlmū de cōmutatōne
 in altā pniām. **Sag.** placet **Tho.** z **Pe.**
 de pal. vt infra notat. **Idē** dicit **Hosli.** vbi
 cūta esset omittaz horarū mltitudo/ q qsi
 impossibile esset eas redicere. **Ad h. ff.** de re
 tur. l. Impossibilitū, de pac. c. fi. **Si** pō tā
 ta fuisset infirmitas: vt ex toto impediatur
 libertatē ad horas dicēdas. **Tūc** fm **Ho**
 stici. nō tenet redicere/ nec pniām agere.
 ad h. de cle. nō resi. ad audiciā. **Si** tñ ad
 caurelā h facere velit: cōmēdandū ē: sec?
 ē vbi finitā casu penitere tenet: vt dicitū
 est. **Predicta** notat **Jo.** an. in. v. c. j. **2cor.**
 pōctis **Tho.** in q̄libet. iij. ar. xij. di. q sic
 in officijs diuis exoluēdo obfuitā est cō
 gruitas locūta etiā pgruitas tps q qdēz
 obfuarī nō posset/ si opterz inuigere omī
 tēt q horas diceret/ q̄s omisit forte ei in
 ppletōne dicerz: tā luc. orto sidere/ z i tpe
 pascali dicerz officij dñice passiois: q cēt
 absurdū: z iō nō videt esse inuigendū ei q
 omisit diuinū officij: q horas easdē repe
 tat: sed aliqd ad laudē diuinā ptnēs. **Pu**
 ta qd dicit septē psalmos vel vnū psalmē
 rū: vel aliqd ampli? fm q̄ntitatē delicti
 hoc **Tho.** ibi **Lon.** **Pe.** de pal. in. iij. sen.
 di. xv. q. v. ar. ij. dices: q oratio dz esse inte
 gra: vt nihil de ea furet sincopādo: omī
 tendo/ nimis festinādo. **Uñ** tenet redice
 re: q notabilis male dixit: licz posset ei pe
 nitētia cōmutari ne duplicatuz dicat offi
 cij: q dei vicari? pōt mutare restitutionē
 deo faciendā in aliqd deo apri? **Restitu**
 tio aut hoi faciēda nō sic subiacet arbitrio
 pfectoris. **Qui** aut omisit horā vnā/ nō dz
 dicere oēs alias: nec etiā illa: qz indecens
 esset dicere cōpletōziū tñ mane bec pe. ibi.

¶ **Ab.** in. c. j. de cele. mil. **Nec** obstat decre
 talis illa pma/ q videt facere 3: qz loqrur
 de psbytero q nō solū tenet ad horas rōne
 bñficij: sed etiā ordinis sacerdotalis: licet
 q̄ in ecclia deseruiat p vicariū vel schola
 res: vt ibi dicit. **Abilomin?** tenet in ab
 sentia horas dicere rōe p̄dicti ordinis: hz
 em onus annexū p̄sone/ qd sequit ipz acū
 qz vadat. **Sic** ergo in minoribz bñficiat?
 studēs bene excusat si deseruiat/ z officiet
 eccliam p vicariuz. z intelligit **Jo.** an. de
 bene studentibz. d. cle. nō resi. tūc fraterni
 tat?. **Ipse** tñ **Jo.** an. **Pere** a que dicit in
 fine illius. c. **Uidet** recedere ab opinione
Pe. z **Abb.** **Qd** imo tenet zc. **Et** hanc
 opinione firmat **Abb.** **Sic** dicens: q bec
 opinio est verior z tutior. **Et** p ea licz ipse
 non alleget. **Facit** optime dicitū bñ **Tho.**
 in q̄libet. vj. ar. viij. **Ubi** expresse cludit
Ecclia bñficiatū in minoribz cōstitutū in
 scholis existente: teneri ad officij mortuo
 rū in ecclia sua diei p̄luetū. **Forti?** q̄ alijs
 horis z diuinis officijs. **Quid** de clerico i
 sacris: vñ in minoribz bñficiato q̄ ignozat
 officij: **Rūdo** q̄uis peccauerit: tā ipē q̄
 ordinās totalit ignozatē: nihilomin? pu
 ro ipm excusari/ dūmō det operaz sciendū
 cū ea diligentia qua pōt: **debet** tñ recōpen
 sare iterim cū alijs psalmis z orōtibz. **Se**
 cūdo differūt oratio publica z puata: qn
 tū ad tps limitationē: qz ozo singularis vñ
 puata nō est determinata q̄ tperz q̄tēs sic
 ri debeat: sed fm oportunitatē tps: qz p
 ceptuz est affirmatiuū: z iō obligat p loco
 z tpe solū. **Sz** ad orōne publicā vel cōm
 determinat tps: vt septies orat in die nat
 urali: vt in dicto. c. j. de cele. mil. ps. **Se**
 pties in die laudē dixi tibi. **3r** determinā
 tur tps q̄stum ad audicionē missē: qz quibz
 libet tenet officijs diebz missaz audire in
 regā. d. 2se. di. j. **Diffas.** z idē in festiuis
 diebz. s. p̄cipuis: vt in. c. **Ue** dñicis vñ festi
 uis. de paro. **Et** dz dicit qdlibet officij cū
 iūlibet hoze in hora sua: nisi ex cā rōnabi
 li anticipe: vt in dicto. c. **Uñ** ille q̄ tenet
 ad horas canonicas: p̄ dicere matutinas
 sequētis diei de sero. **Si** h faciat p̄pter ne
 cessitatē licitarū z honestaz occupationū
 Pura si cleric? vñ magi habet videre lecti
 ones suas de nocte: vel p̄pter aliqd aliud
 hmoi: qz melius est deo vtrūqz reddere. s.

De Oratione dnica

debitas laudes: et alia honesta officia: q̄
q̄ p̄ vnū aliud impediā: secus aut̄ si h̄ fa-
ctar p̄pter lasciuā: vt. f. s̄onolentie et volu-
ptati vacet: quia tunc peccat: et hoc tenet
Tho. i. vj. q̄libet. Sigs aut̄ p̄pter comel-
sationes illicitas et fabulatioes p̄teriret
hora dicendo officiu nō in hora sua/pecca-
ret: vt in. c. Dolentes. de cele. miss. et videt
esse mortale: vt ex rextu illo videt inui. nō
rū hoc firmo. Tertio differūt q̄tū ad mo-
di qualificatoez: q̄ vt d̄r Tho. in. iij. di. r̄
Oratio publica nō fit ab orante solū. p̄ se:
sed p̄ alijs. Ideo nō solū debet esse mēta-
lis: sed vocalis. vt p̄ orōne voce exp̄ssam:
etiā aliq̄ ad deuotionē excitent: et p̄terea
etiā cant̄ est ab ecclia iustit̄. In Aug.
d̄r de seipso in lib. p̄fectionū. q̄ fiebat yber-
time in hymnis et canticis/ suauē sonātes
ecclie vocibz vehement̄ affect̄: et q̄ voces
ille influebat in aures ep̄: et eliq̄bat verit̄
tas in cor̄ ep̄: et fluebat lachryme et hū illi
erat cū eis. Oratio aut̄ puata quā q̄ p̄ se
facit p̄t̄ et cū voce et sine voce fieri: h̄ vey.
nisi orō sit necēria/ ex vi voti vel p̄cepti.
Puata q̄ inuēta est a p̄fessore in p̄niaz: q̄
tūc debet esse vocalis orō: alias p̄t̄ vt d̄r
xi et cū voce et sine voce fieri: s̄m q̄ magis
orantis an̄to suppetit. In Joā. iij. Tertio
adoratores adorabūt piem in spū et veri-
tate. Adiungit t̄m vox orōni puate p̄pter
q̄tūor. Primo vt h̄o excitet seipm̄ verbis
ad deuore orādū. Nā vt d̄r Aug. ad Pro-
bā. Verbis et signis nos ipsos excitam̄/
ad sc̄m̄ desiderū augendū. Sedo vt inre-
tionē custodiat ne vaget/ maḡ em̄ retine-
tur ad vnū/ si p̄ba etiā orāris affectui cō-
iungant. Tertio p̄pter debituz iustit̄: q̄
deo cui p̄ orōnem reuerētia exhibet̄: nō so-
lū mente: sed etiā corpe seruandū est/ facit
v̄ p̄e. di. v. Hunḡ. Itē Heb. vj. Offera
mus hostiā laudis sp̄ deo: et fructū labio-
rū p̄fiteriū noi ep̄. Quarto ex vehemētia
deuotiois in orāte vox seq̄: q̄ mot̄ sup̄
orū vtrū si sit fort̄: etiā ad inferiores redū-
dat. In etiā cū mens orāris ad deuotio-
nem accēdit: in ser̄ et suspiria et iubilos et
voces incōsiderate p̄cipit. In ps̄. xv. Re-
tātū est cor me. et exul. lin. me. De q̄litate
orōnis puate dicit i ser. p̄tio. Quarto dif-
ferūt q̄tū ad subam orōnis: q̄ i orōne pu-
uata nō ē definitiū qd̄ orādū sit: et q̄ orō-
dicēda: sed p̄t̄ q̄libet h̄ mō orāis: quālibet
orōnez dicere: illa t̄m dicere vtili? est q̄ ad
deuotionē maḡ puocat orantis affectū.
Sed in orōne publica est determinatiū:
orō sit dicēda et q̄ psalmi dicit d̄r: si nō d̄-
ture cōi t̄m s̄m diuerfiaz eccliaz p̄uētū d̄-
nes. In v̄z cleric̄ p̄formare se p̄uētū d̄-
ni illi? ecclie cui deseruit. ar. c. ij. di. Sigs:
als peccaret. xi. di. In his sic religiois t̄m
dicere officiu: s̄z ritū illi? religiois quā p̄-
fessi sūt: et monachi s̄z ritū monasterij in q̄
sūt dedicati: et hū verū q̄ aliq̄ sūt p̄uētiū d̄-
ati: puta clici et religiois domesticā cōmē-
siales cardinaliū vel ep̄oz. q̄ p̄nt̄ se illis: et
vniū officijs coaptare nec tenent ad aliū
officiū dicendū: vt in cle. vl. de ce. m. Qd̄
vey est si ex ḡniali obligatōe ord̄is sacri vt
b̄n̄ficij tenet ad officiu aliq̄. Secus si ex
sp̄iali voto ad aliq̄ officiu sp̄iale tenent:
nā a tali nō absoluit. Ita nor. Pau. d̄r l̄ia-
za. in dicta cle. vl. Qui aut̄ d̄r domesticā
cōmēsales h̄ in. c. fi. de ver. sig. li. vj. Aug.
d̄r deat dicere officiu p̄uētū in ecclia in q̄
ē ordinat̄ vel inritat̄: s̄z officij mortuo: q̄
ad h̄mōi officia teneat. Et tenet ibi d̄r
p̄t̄. in. iij. sen. di. xv. q. v. Et referit ibi d̄r
d̄a dicere oēs q̄cūq̄ iure obligatos ad bol-
ras p̄ seq̄ns obligari ad missaz oī die bol-
cendā: vt audiendā: q̄ p̄pter qd̄ vnū qd̄q̄
tale et illd̄ maḡ. Hōie aut̄ sunt p̄ter missaz
et ad illas p̄t̄ illa obligant̄: sed p̄nū p̄t̄
cūc aliq̄: q̄ nō inuenit obligatio ep̄ssā. v̄
cū dicat de p̄ui. c. vl. li. vj. Qd̄ ep̄i in me-
nere sup̄ altare portat̄: v̄bicūq̄ p̄nt̄ fa-
trāligere sine missa/ sup̄p̄o eis n̄ obligat̄
ad q̄ridānā missa audicionē: nisi ex voca-
tia et m̄ltomin? aliq̄ ex debito obligat̄. Nec
sequit̄ si hōie ad missa ordinat̄: qd̄ obliga-
ti ad eas ad missaz obligant̄ s̄m Pe. d̄r. et
p̄ h̄ etiā facit: q̄ missa licet sit de officio p̄-
t̄i est de hōris: vt no. glo. in cle. j. de cele.
miss. Sed q̄ro qd̄ si aliq̄ sit b̄n̄ficarius in
duabz ecclis in q̄b̄ sit diuersuz officiu: vt
tūc dicere officiu illi? ecclie in qua maior
gradū h̄z: s̄m Tho. in q̄da q̄libet. j. ar. r̄.
Puata si in vna sit decan? et alia simple-
canonic? vt dicere officiu illi? ecclie in q̄
ē decan? Qd̄ si in vtraq̄ sit simplex cano-
nic? vt dicere officiu dignior? ecclie: q̄p̄t̄

forte in minor ecclia habeat pinguiorē p̄
 bendā: q̄ r̄palia nulli momēti sunt spūa/
 lio cōparata: s̄o ambe ecclie sunt eglis
 dignitas: p̄t sibi eligere q̄d cūq; off: cū
 magis voluerit: si fuerit ad vtraq; ecclia
 abiens. Si autē fuerit in aliq; eaz p̄ns: v̄s
 se p̄formare illis cū q̄b; p̄ueniat s̄m Thō.
 vbi. s̄. Illud autē notādū: q̄ si aliq; cēt or
 dinat̄ ad titulū sue possessiōis vel p̄mo
 n̄: tūc p̄t dicere q̄d cūq; officiū voluerit
 s̄m Thō. Qui h̄ no. r̄j. vi. c. fi. q̄z nō ē obli
 gar̄ sp̄alit̄ ad istā ecclia v̄ ad illā. ar. de
 regia. lū. eo. 2. eo. ti. c. p̄stitutōez. i. fi. li. vj.

**De oratiōis qualitate an per
 fecissima sit. Sermo iiii.**

Dicto supra

Oratiōis necessitate. Sed tur
 mō de oratiōis q̄itate: vbi ha
 bebim; q̄ oratio d̄nca de qua agem; p̄fe
 cissima sit: vt p̄tē cōprehendēs q̄itates
 necarias ad orōnes. Salutes v̄go r̄c. No
 tandū est p̄ euidētia marerie: q̄ orō ad h̄
 v̄sit exaudibilis debet esse suis p̄ditionib;
 bus & circūstantiis q̄lificata. Sepe ei cō
 tingit q̄ orōnes ali quoz is nō exaudīū:
 q̄ nō sūt cū debitis circūstantiis: is d̄r J̄s
 co. petris & nō accipit; eo q̄ male petat;
 J̄s. li. ij. Q̄i p̄o orō bz circūstantias neca
 rias oīno exaudī; J̄o. xvj. Si q̄d petierit;
 p̄ez in noie meo: dabit vob. H̄ic nota q̄
 orō v̄ h̄ie sepe circūstantias: or̄ em fieri

- Primo sinceriter.
- Secundo vtiliter.
- Tercio fidenter.
- Quarto ardentē.
- Quinto humiliter.
- Sexto p̄udenter.
- Septimo p̄ueranter.

Primo sinceriter. i. cū sinceritate scien
 te vt nō sit p̄tōp̄ p̄ragio inq̄nata & obli
 nata: nā q̄uis hō multa p̄ca cōmiserit: si
 tū habet p̄positū de cetero se corrigere et a
 p̄ris abstinere: p̄t & debet orare: q̄z exau
 dibilis est orō sua sicut parz in publicano.
 Luc. xvij. Si autē sit in p̄posito peccandi
 seu a p̄ris nō desistendi: oratio sua ineffi
 car est: pura luxuriosus nō p̄ponit abstinere
 vt a luxuria: auar; nō p̄ponit abstinere ab

quarta: superbus nō p̄ponit humilit̄ v̄tue
 re vindicator; nō p̄ponit parcere r̄c. Ora
 tio talis frustra fit. Proverb. xxvij. Qui
 declinat aurē suā ne audiat legē: orō eius
 erit execrabilis. ideo debet orō fieri cū sin
 ceritate p̄seuerie/ salte quātū ad p̄positum
 de futuro/ & tunc exaudibilis est: ideo d̄c
 J̄oā. Charissimi si cor n̄m nō rep̄bendit
 nos/ fiduciā habem; ad deū: vt q̄d p̄t
 tierim; accipiem; ab ipso. J̄o. iij. Figū
 ra habet de Judith. de qua legit q̄ p̄mo
 se lauabat: & sic ascēdebat ad adorandum
 deū. Judith. xij. v̄s Th̄ren. iij. Quemus
 corda n̄ra cūz manib; n̄ris ad deū. Greg.
 Cum manib; eoz ad deū leuat q̄ orōnem
 suā opib; roborat. Sed circa h̄ quero
 nunqd̄ de; exaudiat orōnes p̄tōp̄: R̄n.
 s̄m Thō. ij. q̄. lxxij. ar. xvj. Aut oratio
 p̄tōp̄. p̄cedit ex bono desiderio nature: et
 tunc ex v̄i iustitie q̄ nō meref peccator: et
 audiri: q̄z etiā panē quē comedit nō. vt d̄c
 Aug. quia cū ipse peccator: nō audiat deū
 p̄cipiente: dignū est vt de; nō audiat pec
 catorē deprecantē: iuxta illud. Prover. xv
 vij. Qui aurē suam r̄c. vt supra. & L̄ca. j.
 Cum multiplicauerit; orōnes vestras nō
 exaudiam: man; em; vestre sanguine ple
 ne sunt: & ex hac ratione nec oratiōes a v̄
 ro iusto facte p̄o peccatore meref exaud
 diri: iuxta illud Hierē. vij. Tu quoq; nō
 li orare p̄ populo hoc: nec assumes pro eis
 laudem & orationē/ & non assistas mihi: q̄z
 nō exaudiam te. Item Hierē. xv. Si ste
 terit Moyses & Samuel coram me: non
 est anima mea ad populū istum: sed ex m̄
 sericordia deus q̄nq; exaudiat orōnes pec
 cator; sicut parz in publicano: vt supra d̄c
 etum est: n̄ debitorē decem millū talento
 rum; cum petente. Patientiā habe in me &
 omnia reddam tibi. Dimissum est t̄m deb
 bitum sicut legit Mat. xvij. Unde sup
 illud verbū Joā. i. Scimus quia pec
 catores deus nō exaudiat: d̄c Aug. Illud
 verbū est cect adhuc nutant. i. nondū p̄fe
 cte illuminati: & idō nō est ratū q̄uis pos
 sit verificari si intelligat de peccatore: q̄n
 tum est p̄tōp̄: q̄ quē modū orō eius dicit
 execrabilis vt dictū est. Aut orō p̄tōp̄
 nis p̄cedit ex malo desiderio: et tūc orō
 ei; non exaudī; ex misericordia dei: q̄z vt d̄c. ij.
 Macha. vj. Et nō sine m̄lto r̄pe p̄tōp̄